

BAKTERIAALNE VAGINOOS

Bakteriaalne vaginoos on tupe põletikusarnane seisund, mida põhjustab tupes paiknevate mikroobide normaalse koosluse häirimine – piimhappebakterite osakaal väheneb ja anaeroobsete ehk eluks õhku mittevajavate mikroobide hulk suureneb. Bakteriaalne vaginoos esineb ainult naistel ja ei levi sugulisel teel. Bakteriaalne vaginoos on sageli esinev haigus. Haiguse põhjus jääb sageli ebaselgeks. Enamasti põevad seda seksuaalselt aktiivsed naised, kuid haigus võib esineda ka suguelu mitte elavatel naistel.

Riskitegurid on:

- uus seksuaalpartner;
- sage seksuaalpartnerite vahetus;
- tupelopotuste kasutamine;
- kondoomi mittekasutamine;
- ülemäärane või ebapiisav intiimhügieen;
- hormonaalsed muutused;
- külmetamine;
- stress.

Sümptomid

Enamasti esineb rohkenenud hallikas ebameeldiva lõhnaga voolus tupest. Voolusel on spetsiifiline (kala)lõhn, mis tugevneb eriti vahekorra järgselt. Mõnikord kulgeb bakteriaalne vaginoos kaebusteta.

Uuringud haiguse diagnoosimiseks on:

- vaatlus – arst diagnoosib haiguse iseloomuliku vooluse ja lõhna järgi;
- tupest võetud analüüs – uuringul tehakse kindlaks bakteriaalsele vaginoosile iseloomulike rakkude ja spetsiifiliste anaeroobsete mikroobide (gardnerellad, mobilunkulused jt) olemasolu;
- tupe keskkonna happesuse määramine indikaatorpaberiga. Bakteriaalse vaginoosi korral on keskkond kaldunud aluselise suunas.

Ravi:

- suu- või tupekaudsed antibiootikumid, ravi kestab tavaliselt 5–7 päeva. Ravi määratakse:
 - kaebuste ja sümptomite esinemisel;
 - kaebusteta rasedatel, kellel on varem esinenud enneaegne sünnitus;
 - enne kirurgilist ravi;
 - korduvate episoodide korral kasutatakse mõnikord pikaajalist ravi;
- meespartneri ravi ei vähenda bakteriaalse vaginoosi kordumise riski;
- bakteriaalne vaginoos võib iseenesest paraneda.

Infolehe on koostanud naistehaiguste keskus (2018).